

WMA Verklaring van Tokyo

Richtlijnen voor artsen inzake foltering en andere wrede, inhumane of vernederende behandeling of bestraffing in verband met detentie en gevangenschap

Aangenomen door de 29ste World Medical Assembly, Tokyo, Japan, oktober 1975 en herzien door de 170ste WMA Council Session, Divonne-les-Bains, Frankrijk, mei 2005 en de 173ste WMA Council Session, Divonne-les-Bains, Frankrijk, mei 2006

This work is licensed under a

ARTIP: Awareness Raising and Training Measures for the Istanbul Protocol in Europe

www.istanbulprotocol.info

Education and Culture DG

Lifelong Learning Programme

Funding support

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Copyrights

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/).

Visit for details: <http://creativecommons.org>

De *World Medical Association* (WMA)

- De *World Medical Association* is de koepelorganisatie van medische landenorganisaties over de hele wereld.
- Zij besteedt speciale aandacht aan de uitwerking van ethische standaarden die zijn gebaseerd op beslissingen in de Algemene Vergadering van de WMA.
- De WMA onderhoudt een bestaand databestand met relevante posities dat online beschikbaar is: www.wma.net/en/10home/index.html.
- Zij heeft een duidelijk standpunt ingenomen tegen foltering en tegen de betrokkenheid van artsen, en laat geen rechtvaardiging toe voor enige deelname, het verbergen of helpen bij foltering.

De *World Medical Association (WMA)*

- De WMA steunt het Protocol van Istanbul en de rol van artsen.
- De WMA steunt ook het Verdrag tegen foltering van de Verenigde Naties, maar breidt de definitie van foltering uit zodat ze de medische noden en ethische standaarden weergeeft en een breder gamma van incidenten in sommige gebieden kan insluiten.
- De WMA heeft deelgenomen aan en samengewerkt met projecten tot implementatie van het Protocol van Istanbul, zoals het IPIP-project van de IRCT (zie www.irct.org).

De *World Medical Association (WMA)*

- De WMA biedt richtlijnen voor een aantal relevante en gerelateerde situaties, zoals hongerstakingen.
- De volgende WMA **Verklaring van Tokyo** is een sleuteldocument en dient daarom in detail te worden bestudeerd.

PREAMBULE

Het is het voorrecht van de arts om de geneeskunde te beoefenen ten dienste van de mensheid, om de lichamelijke en geestelijke gezondheid te bewaren en te herstellen zonder enig onderscheid des persoons, en om het lijden van zijn of haar patiënten te vertroosten en te verzachten.

Het grootste respect voor het menselijk leven moet zelfs onder bedreiging worden gehandhaafd, en geen gebruik mag worden gemaakt van enige medische kennis die ingaat tegen de wetten van de mensheid.

Voor het doeleinde van deze Verklaring wordt foltering gedefinieerd als het bewust, systematisch of gewild toebrengen van fysiek of mentaal lijden door één of meer personen die alleen handelen of onder de orders van enige autoriteit, teneinde een ander persoon tot informatie te verplichten, een bekentenis af te dwingen, of om enige andere reden.

VERKLARING

1. De arts zal de praktijk van foltering of andere vormen van wrede, inhumane of vernederende procedures niet ondersteunen, toelaten of daaraan deelnemen, ongeacht het misdrijf waarvan het slachtoffer van dergelijke procedures wordt verdacht, beschuldigd of schuldig is, en ongeacht het geloof of de motieven van het slachtoffer, en dit in alle omstandigheden, inclusief gewapend conflict en burgerlijke onlusten.
2. De arts zal geen gebouwen, instrumenten, substanties of kennis ter beschikking stellen die de praktijk van foltering of andere vormen van wrede, inhumane of vernederende behandeling of bestraffing vergemakkelijken of die de mogelijkheid van het slachtoffer verminderen om te weerstaan aan dergelijke behandeling.

VERKLARING

3. Wanneer zij medische hulp verschaffen aan gedetineerden of gevangenen die op dat ogenblik, of mogelijks later, worden verhoord, dienen artsen speciale zorg te besteden aan de vertrouwelijkheid van alle persoonlijke medische informatie. Een schending van de Verdragen van Genève zal in elk geval door de arts worden gerapporteerd aan de relevante overheden.

De arts zal geen gebruik maken, of niet toelaten dat gebruik wordt gemaakt, voorzover hij of zij dit kan, van medische kennis of vaardigheden of van gezondheidsinformatie die specifiek is voor individuen, met het oog op het vergemakkelijken of op een andere manier te helpen van enig verhoor van deze individuen, weze het legaal of illegaal.

VERKLARING

4. De arts zal niet aanwezig zijn bij enige procedure waarbij foltering of enige andere vormen van wrede, inhumane of vernederende behandeling wordt gebruikt of hiermee wordt bedreigd.
5. Een arts moet over de volledige klinische onafhankelijkheid beschikken bij beslissingen aangaande de zorg over personen voor wie hij of zij medisch verantwoordelijk is. De fundamentele rol van de arts is het leed van zijn of haar medemensen te verlichten, en geen enkel motief, van persoonlijke, collectieve of politieke aard ook, kan de overhand halen op dit hoger doel.

VERKLARING

6. Ook als een gevangene voedsel weigert en door de arts in staat wordt geacht om een ongehinderd en rationeel oordeel te vellen over de gevolgen van zulke vrijwillige weigering van voeding, dan nog mag hij of zij niet kunstmatig worden gevoed. De beslissing over de capaciteit van de gevangene om dergelijk oordeel te vellen moet worden bevestigd door ten minste één andere onafhankelijke arts. De gevolgen van de weigering van voeding moeten door de arts aan de gevangene worden uitgelegd.

VERKLARING

7. De *World Medical Association* zal steun verlenen aan de arts en zijn of haar familie in het geval van bedreigingen of represailles die het gevolg zijn van een weigering om het gebruik van foltering of andere vormen van wrede, inhumane of vernederende behandeling toe te laten. De WMA zou ook de internationale gemeenschap, de nationale medische verenigingen en andere artsen moeten aanmoedigen om hetzelfde te doen.